

Ploaia

Petru Plătică

O... ploaie drăgălașă,
Tu uzi încetișor
Pământul atât de aspru
Și pomul plin de dor.

Te vreau atât de tare,
Te ador atât de mult,
Sub melodia ta,
Eu sufletu-mi ascult.

Și mă gândesc la viață,
La tot ce este sfânt,
Că viața, precum ploaia,
Se duce în pământ.

Doresc să las în urmă
Ceva frumos, plăcut,
Să-i bucur pe mulți oameni,
Așa cum tu ai făcut.